

světa v harmonii se sebou, druhými a Bohem je velká výzva. Možná mladí toto mnohdy úplně nezvládají, ale zároveň vnímají, co také určitě fungovat nebude – i mnohé z toho, co nám ještě fungovalo. A naopak někdy treť nový směr, formy, které jim pomáhají setkat se s Bohem. Ano, nechat se vzájemně obohatit v naslouchání.

Naše motto je pravda delší, ale je v něm vyjádřeno jak mnohé vnitřní, co táhne na hloubku, tak i to konkrétní a akční do světa. Zároveň je srozumitelné snad pro každého – věřím, že může oslovit i nevěřící. Jistě se dá zvláště pracovat i s oběma částmi motto zvláště – podle situace a potřeby.

A tak se můžeme těšit, kam nás Bůh s Pannou Marií skrze toto motto v dalších dvou letech dovede, co velikého se v našich srdcích, našem hnutí, ale v lidech ve světě kolem nás promění.

Děkuji všem, kteří se zapojili do procesu Říjnového týdne – ať už přímo nebo skrze modlitbu! Ke společné cestě s novým mottem vám se spolubratry vyprošuji požehnání.

V úmluvě lásky P. Daniel

Otázky k zamyšlení:

- Co pomáhá rozeznávat naději v mém srdci? Možná to jsou setkání s určitými lidmi, místy. Možná některé verše z Písma, citáty osobností, písničky, knížky...

- K čemu z toho bych se chtěl/a pravidelněji vracet a nechat tak své srdce více rozeznít naději?

- Kdo kolem mne by zvláště potřeboval touto nadějí povzbudit?

- Kde vnímám, že by bylo zvláště potřeba stavět mosty?

- Kde vnímám silněji „když ne ty, tak kdo?“ Kde mohu být volán tyto mosty stavět já?

Když jsme u vývoje techniky – přikládám obrázek co nakreslila umělá inteligence při zadání pouhého: Vytvoř obrázek k motto "Nech rozeznít srdce naději a s odvahou stavěj mosty".

Vydává Schönstattske hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku V úmluvě lásky je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz

V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO
ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ
SPIRITUALITY

LISTOPAD 2024 č. 71

Nech rozeznít srdce nadějí a s odvahou stavěj mosty

Milá schönstattska rodino, na letošním Říjnovém týdnu jsme dostali v novém mottu zároveň velký dar i poslání. Rád bych vám motto a hodnoty, které jsou s ním v pozadí spojené přiblížil.

Hodně nás oslovil a provázel schönstattský princip „**Ucho na srdci Božím, ruku na tepu doby**“ vnímat co hýbe dnešními lidmi, co potřebují a pak naslouchat, jakou odpověď na to Bůh touží dát. Odpověď trefnou, ale také pro svět srozumitelně vyjádřenou. Oslovit a proměňovat nejen naše řady, ale i svět kolem nás. To neznamená, že se z každého musí stát křesťan. Už to být si s lidmi blíže a společně zkoušet udělat svět trochu lepším je cíl, který za to stojí.

Ruku na tepu doby

V dnešní době zažíváme intenzivněji **nejistotu z budoucnosti, strach a rozdělení**. Válka na Ukrajině nám bolestně připomíná křehkost míru.

Jak lehce se rozpoutá konflikt, který se jen těžko ukončuje, je do něj nepřímě zatažen celý svět, který se tím více a více polarizuje. Konflikt zvětšuje nejistoty a celosvětově destabilizuje hospodářskou a politickou rovnováhu. Toho zneužívají další v naději že svět nebude mít tolik kapacit zasáhnout. Ať už je to další konflikt na blízkém východě nebo jinde. Vývoj zbraní jde neuvěřitelně rychle kupředu. Sice ne novou, ale jsem osobě přesvědčen, tou nejnebezpečnější zbraní jsou média. Dnes mluvíme o hybridní válce. „Rozděl a panuj“ je dnes o tolik jednodušší – skrze sociální média se dají informace šířit rychle a komukoliv. Umělá inteligence navíc zvládne komunikovat s neomezeným množstvím lidí a přizpůsobit argumentaci dané osobě. Navíc klidně vytvořit Deep-fake obrázky a videa s jakýmkoli obsahem. **Dezinformace šířící nedůvěru k druhým** a polopravdivé nebo dokonce naprosto nepravdivé informace. Orientovat se kde je pak pravda je náročné a pokud v mnohých ze-

mích, jako třeba Rusku, blokuji internet pro informace zvenku protiřečící vlastní doktríně, dají se lidé velmi dobře ovládat. O kontrole lidí a sbírání informací o nich nemluvě. Diktatury se tak snaží dezinformacemi rozdělit zbytek světa, aby nedržel jednotně v podpoře pravdy. Bohužel dezinformace nepodrývají jen jednotu mezi zeměmi, ale i mezi politickými stranami, skupinami a často bolestně rozdělují dokonce i rodiny.

Jak se cítíte, když čtete tyto řádky? Každý to má jistě jinak intenzivní, ale můžeme cítit větší tíži obav kam se to vše ještě dál vyvine. Může nám to brát radost a vnitřní pokoj. Mnohé může vypadat lidsky dost neřešitelně, můžeme být skeptičtí kolik energie vkládat do řešení situace a nakolik je to marné a jen čekat jak to dopadne. Ale toto není odpověď Boží...

Ucho na srdci Božím

Bůh má cestu dál v každé situaci, cestu života, který může vyrůstati i uprostřed pouště. Nic ho nezastaví, čím větší tma, tím více je vidět světlo, které „temnota nepohltila“. Být společně s Ježíšem světlem světa. V impulzu od Růžanky Jurečkové zazněla dvě svědectví z nejtemnějších koutů světa – z koncen-

tračních táborů. Všudypřítomný strach, proti kterému se zdálo, že není léku. Strach, který vede k zoufalství. Ale Pater Josef Ketenich našel i v této situaci světlo – **dětskou důvěru v lásku nebeského Otce** navzdory prostředí, které bojovalo proti lidské důstojnosti a hodnotě, proti víře v lásku. Důvěra, že Bůh má navzdory tomu všemu s každým důležitý plán. **Důvěra jako lék proti strachu.** Důvěra, která věří v dobrý konec v každé situaci – důvěra, ze které vyrůstá naděje v dobrou budoucnost – jedno kdy přijde, ale přijde. Ano, křesťanská naděje – dokonce navzdory Ježíšově smrti na kříži, skrze kterou o to silněji zazářilo světlo vzkříšení. Křesťanská naděje vyrůstající z důvěry v Boží lásku ke každému z nás, lásku kterou nic neotřese. Jistota navzdory bouřím. Tuto jistotu jsme vnímali hezky vyjádřenou v obraze **jistoty kyvadla**, které zmiňuje P. Josef Ketenich – i když je silně vychylováno, vždy se vrátí zpět, protože je drženo shůry. Bůh nás pevně drží a nepustí a „vytáhne“ nás odkudkoli – jako třeba Petra z bouřícího moře. Tuto důvěru a naději chceme nechat růst v našich srdcích. **Obraz kyvadla jsme našli vyjádřenou i v srdci zvonu, které je také jako kyvadlo drženo shůry.**

Nech rozeznít srdce nadějí

A tak chceme **svá srdce nechat rozeznít nadějí** a jako zvon touto nadějí znít ve světě a tónem naděje **rozeznívat i srdce kolem nás.** Ve svědectví Jitky Crhové zaznělo, že právě naděje, kterou vyzařovala její věřící kamarádka, ji silně pomohla najít víru. Dnešní svět potřebuje zvláště tuto křesťanskou neotřesitelnou naději. Oslovilo nás také motto svatého roku 2025 **„Být poutníky naděje“** v tomto světě. Apoštolát **„Od srdce k srdci“** je nám už dlouho blízký. Tím největším pokladem, který v srdci máme, je **svatyňka srdce.** Tam můžeme v niterné blízkosti s Bohem a Pannou Marií zažívat **dar domova, vnitřní proměny a poslání. Svatyňka srdce ale není jen vnitřní skutečností, je to také jeden z mocných nástrojů apoštolátu.** Když lidé nepřichází do našich kostelů a svatyněk, mohou se setkat s touto atmosférou skrze svatyňku našeho srdce. Kéž by u nás mohli co nejsilněji zažívat domov... ať už skrze zájem, naslouchání, bezpodmínečné přijetí...

S odvahou stavět mosty

A tím se dostáváme k druhé části našeho motta – místo zdí chceme stavět mosty - **aktivně a konkrétně přispět k propojování rozděleného.**

Ať už je to v našich rodinách, mezi generacemi, ve farnostech, církvi nebo vzdálenost mezi světem nás věřících a světem nevěřících, mezi národy nebo kdekoli jinde. Pomáhat překovávat předsudky a dezinformace, smířovat se nebo odpouštět. I v našem hnutí vnímáme stále větší potřebu propojovat se mezi složkami pro společné dílo proměňování tohoto světa. Dábel rozděljuje a šíří nedůvěru, Bůh spojuje a prohlubuje důvěru. Důvěra roste i skrze upřímné naslouchání. Apoštolát přinášející jednostranně své hodnoty a názory druhému může přehlížet velikost druhého člověka, který mne také může obohatit a proměnit. Silněji **zaznívala touha umět lépe naslouchat i naší mládeži, našim dětem – s otevřeností nechat se i od nich obohatit, poučit.** Dnešní svět se vyvíjí tak rychlým tempem. Jistě v něčem nedobrým směrem, ale v mnohém dobrým, vycházejícím z mnoha zkušeností a analýzy chyb dřívějších generací. P. Josef Ketenich už v Předzakládací listině píše o tom, že zastavit technický a jiný vývoj nejen nejde, ale ani to nechceme, ani by to nebylo správné – ale čím rychlejší vývoj kolem nás je, tím rychleji musíme rozvíjet náš vnitřní svět. Jak žít uprostřed dnešního